

z pevné částky 35 Kč ročně z korce. Podle odst. III. pachtovní smlouvy činí pachtovné z každého korce propachtovaných pozemků roční částku fixní 35 Kč a dále tolik, kolik podle zásad níže vytčených bude činiti cena 180 kg pšenice, kromě čehož jsou pachtýři povinni, by po dobu pachtu platili ze svého úroky a anuity z pohledávání Hypoteční banky v Praze na usedlosti čp. 20 v P. zajištěného. Podle odst. IV. pachtýři jsou povinni kromě pachtovného, úroků a anuit z pohledávání Hypoteční banky v Praze po celou dobu pachtu platiti (niknouti) dále ze svého všechny veřejné dávky jakéhokoliv druhu, na propachtované nemovitosti vypadající. § 3 (1) cit. vlád. nař. jednající o úpravě pachtovného, bylo-li pachtovné ujednáno v penězích, vychází podle důvodové zprávy z předpokladů, že i tu výše pachtovného je výsledkem kalkulací o určitém množství hlavních obilín. Podle § 10 cit. vlád. nařízení jiná ustanovení pachtovní smlouvy, zejména i zvláštní ujednání o placení daní a přírůžek zůstávají nedotčena. Z toho je vyvoditi, že jinými ustanoveními rozumí se ona, která nemají za předmět vlastní pachtovné, t. j. vyjádřené v penězích neb v určitém množství pšenice neb žita pokud se týče v ceně určitého množství pšenice neb žita. Placení anuit z pohledávání Hypoteční banky v Praze na usedlosti čp. 20 v P. zajištěného není vlastním pachtovným jak z odst. III. a IV. pachtovní smlouvy plyne při výkladu podle § 914 obč. zák. — jeho cit. vlád. nařízení se netýká a musí jako »jiné« ustanovení pachtovní smlouvy ve smyslu § 10 cit. vlád. nař. zůstatí nedotčeno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadenému usnesení, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu a jež podle § 46 odst. (2) zák. o nesp. řízení lze napadati jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy a pro zmatečnost, vytýkají dovolací rekurenti rozpor se spisy a nezákonnost. Obě výtky namířeny jsou proti stanovisku nižších soudů, že úroky a anuity z pohledávky Hypoteční banky v Praze na propachtované nemovitosti zajištěné, jež dovolací rekurenti platí podle smlouvy vedle pachtovného 35 Kč a 180 kg pšenice v bursovní ceně z korce, nepatří k pachtovnému, podléhajícímu úpravě podle vládního nařízení čí. 164/33. Uvedený názor v rozporu se spisy není, také jej se spisy srovnávati nelze a zákonu pokud se týče uvedenému nařízení (§ 10 cit. nař.) se nepříčí.

Čís. 13850.

Nebyla-li obsílka k odvolacímu líčení doručena plnou mocí vykázanému právnímu zástupci strany, nýbrž advokátní komorou určenému zástupci chudých, nejde o zmatek podle § 477 čí. 4 c. ř. s., byl-li soudem ustanovený způsobilý právní zástupce skutečně před odvolacím soudem za stranu přítomen a projednával.

K zamítnutí důkazu krevní zkouškou nestačí, že soud považuje skutečnost soulože v kritické době jinými průvodními prostředky za prokázanou.

(Rozh. ze dne 18. října 1934, Rv I 1118/33.)

Žalobě o uznání otcovství a o placení výživného o b a n i ž š í s o u d y vyhověly.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a uložil prvnímu soudu, by dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Dovolání uplatňuje dovolací důvody čí. 1, 2 a 4 § 503 c. ř. s. Je částečně opodstatněno. Není tu ovšem důvodu čí. 1 § 503 c. ř. s. pro zmatečnost řízení podle § 477 čí. 4 c. ř. s., neboť i když dovolání má pravdu v tom, že byl porušen předpis § 93 c. ř. s. tím, že nebyla obsílka k odvolacímu líčení doručena plnou mocí vykázanému právnímu zástupci žalované strany, nýbrž advokátní komorou určenému zástupci chudých, nebyla tímto postupem žalovanému odňata možnost před soudem projednávat, an soudem ustanovený způsobilý právní zástupce (advokát) skutečně před odvolacím soudem za něho byl přítomen a projednával.

Naproti tomu je dovolání v právu, pokud vytýká nepřipuštění důkazu zkouškou krve s hlediska čí. 2 a 4 § 503 c. ř. s. Důkaz zkouškou krevní není průvodem podpůrným (§ 371 c. ř. s.), ani nemá za účel ani způsobilost, by jím bylo zjištěno, kdo z několika souložníků jest skutečně otcem. Může jím býti po případě jen dokázáno, že osoba za otce označovaná otcem není. Nestačí tedy k zamítnutí tohoto důkazu, že nižší soudy považují skutečnost soulože v kritické době jinými průvodními prostředky za dokázanou, neboť, i když zákon na tuto skutečnost víže domněnku otcovství, nikoli otcovství samo, je proti této domněnce podle § 270 c. ř. s. přípustný důkaz o opaku, pokud ho zákon sám výslovně nevylučuje. Když se žalovaný pokouší o protidůkaz krevní zkouškou a když podle dnešního stavu vědy může býti krevní zkouškou prokázáno, že otcem dítěte není, nelze provedení tohoto důkazu odepřít, i kdyby byla skutečnost soulože bezvadně zjištěna. Než zjištění soulože stalo se na podkladě vadném (čí. 2 § 503 c. ř. s.) a odvolání správně poukazuje k tomu, že výtky v odvolacím spise vznesené, že nebyl vyjasněn rozpor mezi výpověďmi svědkyň Fridy B-ové a Josefy B-ové, nebyla odvolacím soudem vyřízena. Tato vada odvolacího řízení je obzvláště vzhledem k neurčitosti výpovědi hlavní svědkyně, nemanželské matky, způsobilá zameziti úplné vysvětlení a důkladné posouzení rozepře (§ 503 čí. 2 c. ř. s.). Bude na prvním soudě, by se, projednav věc znovu, vypořádal s vytýkaným rozporem ve zmíněných svědeckých výpovědích a pak podle potřeby přikročil k důkazu krevní zkouškou zjednav si ovšem předem souhlas poručníka žalujícího dítěte, nemanželské matky a žalovaného (viz rozh. sb. n. s. čí. 8016) a pro případ odepření tohoto souhlasu tuto okolnost podle § 272 c. ř. s. ocenil.

Čís. 13851.

Československý stát jest oprávněn, zadáváje trafiky, uložiti jejímu majiteli, by vyplácel třetím osobám určité peněžité částky.

Československý stát má vždy možnost, učiniti majiteli trafiky návrh na pozměnění nebo doplnění původních podmínek a, kdyby majitel tra-